

● **ഖുർആൻ ആശയ വിവരണം**
കെ പി സകരിയ്യ

‘അവനെ പിടിക്കൂ, ബന്ധനസ്ഥനാക്കൂ’

(അധ്യായം 69 • അൽഹാഖ്ഖ)

- (25) എന്നാൽ കർമ്മത്തിന്റെ കണക്കുപുസ്തകം ഇടതു കൈയ്യിൽ നൽകപ്പെട്ടവർ അന്ന് വിലപിക്കും. ‘കഷ്ടം! എന്റെ പുസ്തകം എനിക്ക് ഒരിക്കലും കിട്ടാതിരുന്നെങ്കിൽ!’
- (26) എന്റെ ഈ കർമ്മത്തിന്റെ കണക്ക് ഞാൻ അറിയാതിരുന്നെങ്കിൽ!
- (27) മരണത്തോടെ എല്ലാം അവസാനിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ!
- (28) എന്റെ ധനം എനിക്ക് പ്രയോജനപ്പെട്ടില്ലല്ലോ!
- (29) എന്റെ സാധീനമെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയല്ലോ!
- (30) അപ്പോൾ ദൈവകൽപനയുണ്ടാകും. അവനെ പിടിക്കൂ, ബന്ധനസ്ഥനാക്കൂ.
- (31) എന്നിട്ട് അവനെ ജയിക്കുന്ന നരകത്തിലെറിയു.
- (32) പിന്നെ എഴുപത് മുഴം നീളമുള്ള ചങ്ങലയിൽ അവനെ ബന്ധിക്കൂ.
- (33) മഹാപ്രഭാവനായ അല്ലാഹുവിൽ അവൻ വിശ്വസിച്ചില്ല.
- (34) അഗതിക്ക് അന്നം കൊടുക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നുമില്ല.
- (35) അതിനാൽ ഇന്നിവിടെ അവനോടനുതാപമുള്ള ഒരു ചങ്ങാതിയുമില്ല.
- (36) ചോരയും ചലവും മാത്രമാണ് അവന്റെ ആഹാരം.
- (37) പാപികൾ മാത്രമേ അത് ഭുജിക്കുകയുള്ളൂ.

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يُبَلِّغُنِي لَمْ
 أُوْتِ كِتَابِي ۖ وَلَمْ أَدْر مَا حَسَابِي ۖ ﴿٢٦﴾
 يَلْتَيْهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۖ مَا أَغْنَى عَنِّي
 مَالِي ۖ ﴿٢٨﴾ هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ ۖ خُذُوهُ
 فَعْلُوهُ ۖ ﴿٣٠﴾ تَرَاهُ جَحِيمَ صَلْوِهِ ۖ ﴿٣١﴾ تَرَاهُ فِي سِلْسِلَةٍ
 ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۖ إِنَّهُ كَانَ
 لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۖ ﴿٣٢﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ
 الْمَسْكِينِ ۖ ﴿٣٤﴾ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ۖ ﴿٣٥﴾
 وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسَلِينَ ۖ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا
 الْخَاطِئُونَ ۖ ﴿٣٧﴾

വദവിശകലനം

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ എന്നാൽ നൽകപ്പെട്ടവർ, كِتَابَهُ തന്റെ കർമ്മത്തിന്റെ കണക്കുപുസ്തകം, بِشِمَالِهِ തന്റെ ഇടതു കൈയ്യിൽ, فَيَقُولُ അവൻ പറയും, يَلْتَيْهَا ഞാനായിരുന്നെങ്കിൽ, لَمْ കിട്ടാതെ/നൽകപ്പെടാതെ, كِتَابِي എന്റെ പുസ്തകം, وَلَمْ ഞാൻ അറിയാതിരുന്നെങ്കിൽ, مَا حَسَابِي എന്റെ വിചാരണ എന്താണെന്ന്, يَلْتَيْهَا ഹാ അതായെങ്കിൽ നന്നായെന്നേ, كَانَتْ അതായിരുന്നെങ്കിൽ, الْقَاضِيَةَ കലാശിപ്പിക്കുന്നത്, മരണം വരികൽ, مَا أَغْنَى ഉപകാരപ്പെട്ടില്ല, عَنِّي എനിക്ക്, مَالِي എന്റെ ധനം, هَلْكَ നഷ്ടപ്പെട്ടു, عَنِّي എനിക്ക്, سُلْطَانِيهِ എന്റെ സാധീനം, خُذُوهُ അവനെ പിടിക്കൂ, فَعْلُوهُ

ബന്ധനസ്ഥനാക്കൂ, ثُمَّ എന്നിട്ട്, الْجَحِيمِ ജയിക്കുന്ന, صَلْوِهِ അവനെ നരകത്തിലെറിയു, ثُمَّ പിന്നെ ഒരു ചങ്ങലയിൽ, ذَرْعُهَا അതിന്റെ നീളം, سَبْعُونَ എഴുപത് മുഴം, فَاسْلُكُوهُ അവനെ ബന്ധിക്കൂ, إِنَّهُ നിശ്ചയം അവൻ ആയിരുന്നു, لَا يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കാത്തവൻ, بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ, الْعَظِيمِ മഹാപ്രഭാവനായ, وَلَا അവൻ പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല, عَلَىٰ طَعَامِ അന്നം കൊടുക്കാൻ, الْمَسْكِينِ അഗതിക്ക്, فَلَيْسَ അതിനാൽ അവനില്ല, الْيَوْمَ ഇന്ന്, هَاهُنَا ഇവിടെ, حَمِيمٍ ഒരു ചങ്ങാതിയും, وَلَا طَعَامٌ ഭക്ഷണവുമില്ല, إِلَّا مِنْ غَسَلِينَ ചോരയും ചലവുമല്ലാതെ, لَا يَأْكُلُهُ അതിനെ ഭുജിക്കുകയില്ല, إِلَّا الْخَاطِئُونَ പാപികളല്ലാതെ

27-ാം സൂക്തത്തിലെ القاضية എന്ന പദത്തെപ്പറ്റി മുഖാതൽ ബിൻ സുലൈമാൻ പറയുന്നു: **فيمتَى الموت** മരണം വരിച്ചെങ്കിൽ എന്നാഗ്രഹിക്കുക (തഫ്സീർ മുഖാതൽ ബിൻ സുലൈമാൻ 4:424)

2. 36-ാം വാക്യത്തിലെ **غسلين** എന്ന പദത്തിന് ഇബ്നു അബ്ബാസ്(റ)വിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു വ്യാഖ്യാനം ഇപ്രകാരമാണ്.

الدم والماء الذي يسيل من لحومهم

അവരുടെ മാംസത്തിൽ നിന്ന് ഒലിച്ചുവരുന്ന ചോരയും ചലവും (ഇബ്നുജരീർ 23:240)

ആശയം

ജീവിതലക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റി ഒട്ടും അവബോധമില്ലാതെ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ അനവധി അനാവശ്യങ്ങൾ ചെയ്തു കൂട്ടുന്നു. കർമ്മങ്ങൾക്ക് താൻ ഉത്തരം ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് ബോധമില്ലാതെ ജീവിച്ച അവന്റെ സകല ചെയ്തികളും രേഖപ്പെടുത്താൻ സംവിധാനമുണ്ടെന്ന കാര്യം വിസ്മരിച്ചാണ് അവൻ ജീവിക്കുന്നത്. അധർമ്മങ്ങളും അരുതായ്മകളും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന തന്റെ കർമ്മപുസ്തകം കൈയ്യിൽ കിട്ടുമ്പോഴാണ് അവൻ കണ്ണുതുറക്കുന്നത്. ‘ഈ പുസ്തകം എനിക്ക് കിട്ടാതിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നേനെ’ എന്ന് അവൻ വിലപിക്കും. താൻ ചെയ്തുകൂടിയ ഈ തിന്മകളൊന്നും ഞാനറിയാതിരുന്നെങ്കിൽ എന്നവൻ ആശിക്കും. മരണം ജീവിതത്തിന്റെ പൂർണ്ണവിരാമമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇത് കാനേണ്ടിവരില്ലായിരുന്നു. ഒട്ടേറെ പണം സമ്പാദിച്ചവനായിരുന്നു ഞാൻ. എന്നാൽ എന്റെ പണം എനിക്ക് ഒട്ടും പ്രയോജനപ്പെട്ടില്ലല്ലോ. ധാരാളം ജനപിന്തുണയുള്ളവനായിരുന്നു ഞാൻ. എന്റെ യാതൊരു സ്വാധീനവും എനിക്കിപ്പോൾ പ്രയോജനപ്പെടുന്നില്ലല്ലോ.

ഈ വിലാപങ്ങൾക്കിടയിൽ സ്രഷ്ടാവിന്റെ കൽപന വന്നുചേരുകയായി. ഇനി നീ വിലപിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. മാലാഖമാരോട് അവന്റെ ആജ്ഞാപനമുണ്ടാകുന്നു. അവനെ പിടികൂട്ടുക. കൈകാലുകൾ ബന്ധിക്കുക. നരകാഗ്നിയിലേക്കെടുത്തേറിയു. സ്രഷ്ടാവിന്റെ ശക്തി മഹാത്മ്യങ്ങളെയും രക്ഷാശിക്ഷകളെയും സംബന്ധിച്ച് ഒട്ടും ബോധമില്ലാതെ ജീവിച്ചവനാണ് അവൻ. വിശന്ന് പൊരിയുന്ന വയറുമായി തന്റെ അരികിൽ വന്നവനെ ആട്ടിയകറ്റിയവനാണ് അവൻ. ആരെങ്കിലും അത്തരം നന്മകൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന് ഉടക്കൂണ്ടാക്കിയവനാണ് അവൻ. അതിനാൽ ഇന്ന് എല്ലാവരാരും കൈയൊഴിക്കപ്പെട്ട്, ഒരാളും രക്ഷപ്പെടുത്താനോ സഹായിക്കാനോ ഇല്ല. അനുതാപം കാണിക്കാൻ പോലും ആരും കൂട്ടിനില്ല. നരകാഗ്നിയിൽ ഉറുകിയൊലിക്കുന്ന ചോരയും ചലവുമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും ആഹരിക്കാനായി ലഭിക്കാനില്ല. പാപികളുടെ ഭോജ്യം എത്ര ക്ലേശം. പാപങ്ങളും അധർമ്മങ്ങളും ദൂരെയെറിഞ്ഞ് മന:ശുദ്ധി വരുത്തി ജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. അതാണ് ജീവിതത്തിന്റെ അത്യന്തിക വിജയം.

കണക്കുപുസ്തകം റിലീസ് ചെയ്യുമ്പോൾ

വിചാരണയുടെ മുന്നോടിയായി ലഭിക്കുന്ന കണക്കുപുസ്തകത്തെപ്പറ്റി ഖുർആൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

وَوَضَعَ الْكِتَابَ فَرَى الْمَجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لَ هَذَا الْكِتَابِ لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾

“ജീവിതത്തിന്റെ കണക്കുപുസ്തകം അവരുടെ കയ്യിൽ കൊടുക്കും. അതിലുള്ളത് കണ്ട് പേടിച്ച് കുറ്റവാളികൾ ഇങ്ങനെ വിലപിക്കുന്നത് നിനക്ക് കാണാം. ‘അയ്യോ! ഇതെന്തൊരു പുസ്തകം! ചെറുതോ വലുതോ ആയ ഒന്നും ഇതിൽ എഴുതാതെ വിട്ടിട്ടില്ലല്ലോ. അതെ, ചെയ്തതെല്ലാം അവർ മുന്നിൽ കാണും. നിന്റെ രക്ഷിതാവ് ആരോടും അനീതി കാട്ടുകയില്ല’ (അൽകഹ്ഫ് 49)

എല്ലാ കാര്യവും റിക്കാർഡാക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് സൂറനബഇൽ പറയുന്നു:

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾

“സകലതും നാം എഴുതി റെക്കോർഡാക്കിയിട്ടുണ്ട്” (അനബഅ് 29)

ഞാൻ മണ്ണായിരുന്നെങ്കിൽ

തങ്ങളുടെ കർമ്മഫലങ്ങൾ കൺമുമ്പിൽ കാണുന്നനേരം അവിശ്വാസിയുടെ വിലാപം ഇങ്ങനെയായിരിക്കും:

إِنَّا أَنْذَرْتَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ بَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

“ആസന്നമായ ഒരു ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് നാം മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിക്കഴിഞ്ഞു. മനുഷ്യൻ തന്റെ കൈകൾ ചെയ്തതുവെച്ചത് നോക്കിക്കൊണ്ടുകയും അയ്യോ ഞാൻ മണ്ണായിപ്പോയെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നേനെ എന്ന് സത്യനിഷേധികൾ വിലപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദിനം.” (അനബഅ് 40)

സുഹൃദ്ബന്ധം തകരുന്ന നാൾ

ആരും ശുപാർശകരോ സുഹൃത്തുക്കളോ ആയി ലഭിക്കാത്ത, ഒറ്റയ്ക്ക് വിചാരണയെ നേരിടേണ്ടിവരുന്ന സന്ദർഭത്തെപ്പറ്റി ഖുർആൻ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു:

فَمَا لَنَا مِنْ شَفِيعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾

“ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് ശുപാർശക്കാരായി ആരുമില്ല, ആരമിത്രങ്ങളുമില്ല.” (ശുഅറാ 100,101)

فَإِذَا فُجِعَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ

“അന്ന് കാഹളം ഉറുതിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവർക്കിടയിൽ കൂട്ടുംബന്ധങ്ങളുണ്ടാകില്ല. ആരും ആരെയും അന്വേഷിക്കുകയുമില്ല” (അൽമുഅ്മിനൂൻ 101). ഓരോരുത്തർക്കും താന്താങ്ങളുടെ കാര്യം മാത്രം

لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُعْنِيهِ ﴿٣٧﴾

“അവരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും അന്ന് സ്വന്തം കാര്യംതന്നെ വേണ്ടുവോളമുണ്ടാകും.” (അബസ 37) ●